

Kosztolányi Dezső

Az ünnep előtt¹

Már itt vagyunk. Ez a pokol-torok.
E szürke tájon minden oly beteg,
a liliomok sárba fekszenek,
lenn lámpafényes éjjel háborog.

Fehérlő fátyolod nekem adod,
halkul a bús, süket mozdonyzörej
s ím vaskarokkal, égve átölel
fantasztikus, szomorú lovagod.

1906

¹ Da: DEZSŐ KOSZTOLÁNYI, *Kosztolányi Dezső összegyűjtött versei*, Budapest, Szépirodalmi könyvkiadó, 1980, p. 49.

Dezső Kosztolányi

Prima della cerimonia

Ormai siamo qui. Alla gola dell'inferno.
Il paesaggio è grigio e morboso, nel fango
i gigli giacciono sotto
il lume della notte turbata.

Mi porgi il velo bianco splendido,
il rumore sordo, infelice della locomotiva si attutisce
e così che ti stringe con le braccia ardenti
il tuo triste cavaliere magnifico.

Trad. di Viktória Czakó